

NAGYAPÁM.

(Terhes Sámuel.)

Milyen voltál Nagypám?

Nem láttalak soha, de lelked rokon velem,
rokonabb vagy minden rokonnál: elődöm, őszám, jobbfelem,
régis kis papköltő,
kire sokszor gondolok magányos napjaimban,
szavakkal vívott harcaimban.

«Nem úgy van már, mint volt régen» — írtad;

Csak egy-két emberöltő,

de századoknak messzesége van mögötted,
kocsiutak lassúsága, egyszerűség; nem idegtépő rohanás,
hanem szép, józan álmodozás.

Leszállottál kocsidról s a réti vadvirágot csokorba kötötted,
elárullak most nagypám, haragszol-e érte?

Kiáslak stórból s megnézlek: nem, nem haltál meg egészen,
sok kis vércsepped bennem zakatol,
egészen el nem alhatol.

Itt vagy velem, vezetsz, megfogod kezem,
unszolsz, hogy írjak; miattad égek s vélkezem,
te vagy a bűnös benne, — mert bűn ez és harc,
kiválás, elszakadás, vércseppek jelzik az utat,
a jel küzdelemre mutat.

Te is tudtad ezt: «Szurony» volt írásod,
szavakkal harcoltál, szó volt hivatásod,
— Pap és költő! — nagypám, te tudtad,
hogy e kettő mélyen egy.

Vezess tovább is kézenfogva, szűk úton,
mely lassan, lassan mélybe megy,
én gyötrődve is áldalak érte.

Debreczeny Lily.

KIADÓ LAKÁS:

egyszerű apróhirdetés,
tizenhat szó, —
két szobás lakás kiadó,
ugyanott
bútorok, selyemhuzatok
eladók, értekezni lehet
Váci-utca 1, első emelet.

Egyszerű apróhirdetés,
s mögötte Gond, Csőd, Küzdelmes évek,
Könny, Boldogság, Halál:
az Élet!

Alföldi Géza.